

ско, притѣжаваше по едно число царски пушки съ задълженіе да се упражняватъ съ употребленіето му, съ реда на дисциплината и, съврѣменно да пазятъ страната, като единъ видъ селска жандармерія, мисля, че ще е най-доброто сръдство за пазеніето тишината, съврѣменно и сръдство за изравнение по военното служеніе между жителитѣ, българи и турци. Иванъ и Хасанъ ще навикнатъ първо да живѣятъ другарски по оржжіе въ селската си жандармерія и въ туй примитивно военно училище да се приготвятъ за по-високото служеніе на царството. Азъ не мисля за военнитѣ инвалиди да има по-пріятна служба, отъ да се турятъ инструктори на тѣзи селска жандармерія. Тогива не виждамъ, защо населеніята, турци, българи, черкези и пр. да стоятъ, всички въоржжени за своя отдѣлна цѣль и смѣтка, на шрекъ — едни сръщо други, като да се божатъ и пазятъ едни отъ други, както сж днесъ наежени въ цѣла европейска *Румели*, нѣщо което не е да не сж взели въ вниманіе държавнитѣ ни мжже. Това деликатно положеніе не може да трае по-дълго безъ да причини сериозно главоболіе на правителството. Даваніето на селска жандармерія, праведно приспособена и организирана, бы оправдало тогива едно строго запрещение носеніето на оржжіа въ всичкото население безъ изключеніе, което носаніе не ще да има вече оправданіето си прѣдъ добръ организираната и дисциплинирана по военному селска народна жандармерія. Това е сръдството за да се предварятъ много злины.

„Като имахте добрината да ме изслушате до тука, ще ви прося снизхожденіето да чуйте и тѣзи ми идея:

„Отъ нѣколко години на самъ разни осамотени и безцѣлни движенія, на които дадоха преувеличителни имена, значения и пр., каквото що бѣше онова въ Хаскюй, испратиха едно число хора отъ българското население на заточеніе въ Анадола. Друго едно число, не по-малко, и то въ слѣдствіе на тѣзи движенія емигрираха въ Влашко и Сърбия. Еднитѣ охкатъ подъ наказаніето си и другитѣ подъ доброволното си заточеніе. Има една аксіома, че упростень престѣпникъ става по-честень въ раскаяніето си човѣкъ. Азъ съмъ на мнѣніе, че една дадена обща амнистія ще подѣйствува много спасително, не само въ духа на помилованитѣ, но и въ духа на цѣлия български народъ, като се знае че чувството на признателността е много силно у този народъ.

„Въ качеството ми на българинъ и на държавень чиновникъ счетохъ ся за длъженъ да раскрыя вѣрно предъ В. В.-Превѣсходителство изучваніята си, които съмъ направилъ, въ тѣзи си двѣ качества, както върху състояніето, характера, стремленіята и пуждитѣ на моите съотечественници, тѣй и върху сръдствата, възможни да ги удовлетворѣтъ за по-трайното имъ привѣрзваніе къмъ Държавата.

„За сега Българитѣ стоятъ въ една степенъ на развитіе, което имъ дава, и тѣ го иматъ, единъ характеръ по-събудень, по-живъ, отъ онзи, при който ги остави миналия вѣкъ. Както имахъ честта по горѣ да кажа, тѣ ся въсползуваха отъ свободитѣ, които Царството дава на всичкитѣ подданници, да тръгнатъ въ пхтя на просвѣще-